

הראשון נמן אוור לפת הוז של המלך, ביום הרבייעי, שעלה ידה מותנהג העוזם הזה. ועל כן חוט של חד משוק עליו, להאריך מאורו. וככאשר מתחברת עמו וירושת לימיין, הוא מתחדבל בכל. ובא ראה, כי בא אברם לעוזם, מה כתוב בו? (בראשית יט) ואגדלה שמק. מה היא? שהוסיף בז"א. והמקום זהה, בו התגדל הקדוש ברוך הוא. זהו שפטות (thalim מה) גדול ה' ומhalb מאי בעיר אלהינו. פאשר הקרה הוז הקדושה, שנקראת ה' מחתונה, אהבה קטנה מתಡבקת בו, וஸורה בתוכה, אז שמן יתגדל על הכל. ובא ראה, כתוב (שם קמ"ה) צדק ה' בכל דרכיו. משום שבדרכה הוז נומן בים דרכך. וחסיד בכל מעשיו, באotta מדרכה, ימין הפלך נעשה בעוזם. ועל כן אברם בימין הה עשה אותו בריה חדרשה, וחתחדש מזלו להולד, והתגדל על הכל. ועל זה (בראשית כ) וזה ברך את אברם בפ"ל, בפ"ל הוז, בת הפלך שננתנה לו.

ומה רבכה? שמן הטוב שיורד על ראשו. זהו שפטות (thalim קל) מה טוב ומה נעים. וראי. כשהמן הטוב, השמן שורה בו רבכה, שהמקום גורם. ועל זה, וזה ברך את אדריכי מאד. וינדל, כמו שפטות (בראשית יט) ואגדלה. שמק, כמו שפטות (שיר יא) שמן תירק שמק.

בא ראה, כי השקדוש ברוך הוא עתיד להרים ימינו על הכל בימות הפשית, שמן הטוב הנה, מה כתוב? (עמוס ט) ביום ההוא אקים את ספט דוד הנפלת. ביום ההוא איננו יורדים מי הוא! אלא זה ביום הראשון, הימין של אברם שעתיד לעורר

הכי אברם, נהירא קדמאה, יהיב נהירו להאי ברפתא דמלכ'א, יומא רביעאה, דעת ידה אנתנהיג hei עלא. ועל דא חוט של חסיד משוק עלייה, לאנhero מן נהורייה. ובכ אתחברת עמיה ויתבא לימינא, אתגאל איהו בכולא.

וთא חזי, אברם בד אתה לעלא, מה כתיב ביה, (שם יט) ואגדלה שמק. מי היא, דאוסף ביה ה"א. והאי אחרא, ביה אתגדל קודשא בריך הוא. הרא דכתיב, (thalim מה) גדול ה' ומhalb מאי בעיר אלהינו. אימתי איהו גדול בד האי קרא קדישא, דאקרי ה' תפאה, אהבה זוטא אתדבקת ביה, ושירי בגואה, שמייה יתגדל על כולא.

וთא חזי, כתיב (שם קמ"ה י) צדייק ה' בכל דרכיו. בגין דבאי דרגא יהיב בים דרכך. וחסיד בכל מעשיו, בההוא דרגא, ימינה דמלכ'א אתעביד בעלא. ועל דא, אברם בהאי ימינה, עביד ליה בריה חדרשה, ואתחדש מזלא דיליה לאולדא, ואתגדל על כולא. ועל דא, (בראשית כד א) ויב"י ברך את אברם בפ"ל בהאי בפ"ל, ברפא דמלכ'א דאתהייה בית ליה.

ומאי ברכתא. משחא טבא דנחית על ראשיה. הרא הוא דכתיב, (thalim קלג א) מה טוב ומה נעים. וראי. כשהמן הטוב, שמן שרירא ביה ברכתא, דאטרא גרים. ועל דא, (בראשית כד לה) וזה ברך את אדריכי מאד, וינדל במא דכתיב, (שה"ש א) שמן ואגדלה. שמק, במא דכתיב, (שה"ש א) שמן תירק שמק.

הא חזי, בד קודשא בריך הוא ימין לארא מא ימגניה על כולא, ביוםי דמשיחא, בהאי משחא טבא. מי כתיב. (עמוס ט יא) ביום ההוא אקים את ספט דוד הנפלת. האי يوم ההוא